

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 12529

гр. София, 10.04.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав,
в закрито заседание на 10.04.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наташа Николова

като разглежда дело номер **2666** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4, във вр. с ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл. 172, ал. 6 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба на Т. Р. Р., чрез адв. Ч. Т. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ № 287/28.01.2025 г., издадена от мл. автоконтрольор в 01 група, 01 сектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с която на жалбоподателя е наложена ПАМ по чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП - „временно отнемане на свидетелството за управление на МПС, но за не повече от 18 месеца“.

На 09.04.2025 г. е постъпило искане за спиране на предварителното изпълнение на ЗППАМ. Посочено е, че независимо от факта на обжалване на заповедта, то е налице и ежедневно увреждане на жалбоподателя, изразяващо се в ограничаване на негови права и законни интереси.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Искането за спиране е направено от адресата на заповедта, за който е налице правен интерес. Процесуална предпоставка за допустимост на искането за спиране на заповед с правно основание чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП., е наличието на подадена жалба срещу самата заповед. Искането за спиране на предварителното изпълнение на ЗППАМ е обективизирано в подадена молба от 09.04.2025 г.

Искането е допустимо. Подадено е в срок, от активно легитимирано лице, с правен интерес и е съединено с оспорване на издадената заповед за прилагане на ПАМ, т. е. във висящ процес по оспорване на заповедта.

Разгледано по същество, искането е неоснователно по следните съображения:

Съгласно разпоредбата на чл. 172, ал. 6 от ЗДвП. обжалването на заповедите за прилагане на ПАМ не спира изпълнението им. Налице е законова презумпция за съществуването на една, повече или на всички предпоставки по чл. 60 от АПК още

при постановяване на заповедта за прилагане на ПАМ. Същевременно презумпцията по чл. 172, ал. 6 от ЗДвП. е оборима. Тъй като специалният закон не предвижда основания за спиране изпълнението на визираните в чл. 172, ал. 1 от ЗДвП. заповеди, по аналогия и с оглед препратката на чл. 172, ал. 5 от ЗДвП. се прилага нормата на чл. 166, ал. 2, вр. ал. 4 от АПК.

Искането за спиране по чл. 166, ал. 2 от АПК на актове по чл. 172, ал. 1 от ЗДвП зависи от преценката дали незабавното изпълнение на ПАМ може да причини значителна или трудно поправима вреда на адресата, която да бъде противопоставена на презумираните предпоставки по чл. 60, ал. 1 от АПК.

В конкретния случай ПАМ е наложена за това, че жалбоподателят е отказал да бъде проверен с техническо средство "Алкотест Дрегер" 7510, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух.

Целта на допуснатата от законодателя възможност да бъде спряно изпълнението на обжалваната пред съда заповед е да се даде временна защита на твърдението на оспорващия, че актът ще му причини значителна или трудно поправима вреда.

Законовата презумпция за високата обществена значимост на защитените обществени отношения, а именно безопасността на движението по пътищата и преустановяването на административни нарушения, които застрашават живота и здравето на хората, е основание за допускане на предварително изпълнение на този вид принудителни мерки по силата на закона. Предпоставка за постановяване на неговото спиране е наличието на друг противопоставим интерес, който по степен на важност е от категорията на посочените.

В тежест на оспорващия е да установи наличието на обстоятелства, при които спирането на изпълнението на оспорената заповед е основателно. Посочените в искането съображения са изцяло бланкетни и без никаква конкретика, за да може да се направи обоснован извод, че с допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на обжалвания акт му се причиняват значителни и трудно поправими вреди. Следва да се посочи, че възникналите неудобства за жалбоподателя не надхвърлят обичайните такива, които всеки човек би изпитал без свидетелство за управление на МПС. Не са представени и доказателства, които да водят до извод, че са налице предпоставките по чл. 166, ал. 2 от АПК, във връзка с чл. 60 от АПК за спиране предварителното изпълнение на ЗППАМ. Чрез настъпването на правните последици от наложените ПАМ, административният орган защитава значим обществен интерес - безопасност на движението по пътищата.

По изложените съображения съдът намира искането за неоснователно.

С оглед на изложеното, Съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искането на Т. Р. Р., чрез адв. Ч. Т. за спиране на предварителното изпълнение на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ № 287/28.01.2025 г., издадена от мл. автоконтрольор в 01 група, 01 сектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с която на жалбоподателя е наложена ПАМ по чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП. - „временно отнемане на свидетелството за управление на МПС, но за не повече от 18 месеца“.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба в 7-дневен срок от съобщаването му, чрез Административен съд София-град до Върховния

административен съд на Република България.

СЪДИЯ: